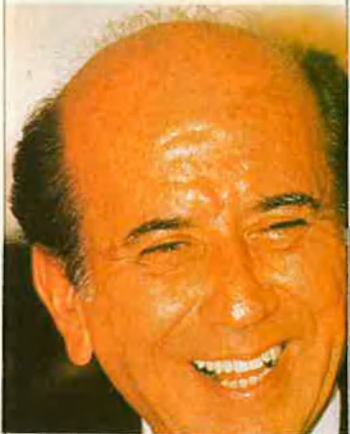

SETMANA INTERNACIONAL

La guerra civil al Salvador sembla que hagi arribat al seu final després de l'acord a què van arribar el govern i la guerrilla a Nova York a principi d'any. La setmana passada la major part dels líders guerrillers del país centreamericà van tornar a San Salvador, on van ser rebuts per milers de persones. L'exèrcit ha maningut un discret silenci, trencat només per unes declaracions en què reivindicava l'amnistia dels assassins dels jesuïtes, matats en 1989.

Carlos Andrés Pérez

ARXIU

El president de Venezuela, Carlos Andrés Pérez, féu avortar la setmana passada un intent de cop d'estat, el primer en 34 anys anys en aquest país sud-americà.

Els militars rebels pertanyien a un batalló de paracaigudistes i van provar d'ocupar centres clau a cinc ciutats del país. En el transcurs de les operacions els rebels van arribar fins i tot a ocupar durant un breu període de temps el palau del president, el ministeri de defensa i la comandància de marina. Això donà lloc a enfrontaments que van causar la mort de 24 persones.

Els militars revoltats addueixen com a excusa per al colp unes possibles cessions territorials dins el golf de Venezuela que Carlos Andrés Pérez estaria disposat a fer a favor de Colòmbia, la república veïna.

Unes bosses blanques amb nansa

El president de la Generalitat de dalt, Jordi Pujol, va ser a Pequín pocs dies abans de la revolta de Tian Anmen. De fet molts dels estudiants (i moltes de les estudiantes) que ocuparen la plaça i les avingudes que hi concorrien passejaven les bosses blanques amb l'anagrama de la regió autònoma com una mostra més de rebel·lió. I parlaven de Tàpies i la seua pintura com si els hi anara mitja vida. La delegació catalana, les exposicions i concerts que l'acompanyaven, aportaren una briseta fresca a un ambient ja predisposat als canvis. Als estudiants, els va atrapar en plena mobilització, i des del que acabaria essent la mítica cambra 400 de la Universitat de Beidà, els futurs líders estudiantils van convocar els companys a l'estètica catalana. Les bosses de nanses amb l'escut quadribarrat i un text en xinès esdevingueren una mena de contrasenya. I es van veure entre els cadàvers del quatre de juny els

que tacarien de sang les mans de Li Peng i Deng Xiao Ping.

Estic segur que aquests dies la televisió xinesa s'haurà fet un fart de mostrar el reconeixement internacional a Li Peng. I em dol de pensar que alguns estudiants hauran reconegut en un moment o altre aquell símbol que alguns d'ells carretejaren en simples bosses blanques com una part més de l'il·lusionat decorat pro democràtic.

No hi fa res. Pujol diu que ha rebut Li Peng perquè no li tocava més remei. No tinc el més mínim dubte que el carnisser de Pequín no és una persona que entusiasme Pujol. Però per la mateixa regla de tres també estic segur que González l'ha rebut usant un argument semblant i que tothom ha anat fent allò que en la mili en deien "obediència

debidat". L'únic que no sé és a qui. Si a Bush, a Butros Ghali o a qui.

Que la política (internacional) és el regne del cinisme és clar. I que hi ha obligacions dels polítics que es fan ben incòmodes, també. Però igualment ho és que un grapat de xicots dipositaven la seua il·lusió ignorant i cànida en uns símbols, en unes estètiques, que en definitiva no són més que això.

El que faça González em deixa igual o no m'importa tant com el que fan els meus tres presidents. I crec que Pujol ha perdut una magnífica oportunitat de perdre una oportunitat. Es podia haver perdut l'oportunitat de saludar Li Peng. Alguns, ací i allà, li ho hauriem agraït, ni que fóra recordant unes bosses blanques amb nansa.

Vicent Partal

El món de les nacions

IACÚTIA

Iacútia independent

La república siberiana de Iacútia s'ha declarat independent de la Federació Russa, de la qual formava part en qualitat de república autònoma.

Els iacutians, la població turca que viu més al nord, constitueixen aproximadament la meitat de la seua república; l'altra meitat dels habitants són russos.

Iacútia és tan gran com l'Índia però el seu clima extrem fa que tinga una densitat demogràfica de les més baixes del món.